

Per a la llengua, cooperació

Editorial

Després d'una observació quotidiana del llenguatge periodístic, fruit de la professionalitat i també, cal dir-ho, de la passió personal pel llenguatge, Francesc Vallverdú ens situa amb l'article que obre aquesta revista davant la polèmica sobre la llengua usada als mitjans de comunicació. Presentem com a conclusió la defensa de la llengua estàndard utilitzada en general en el llenguatge periodístic, model vàlid i flexible i, per tant, socialment acceptable. I és cert que, en matèria de llengua i qualitat, ens cal una contínua investigació, actualització i enriquiment. Una materialització d'aquesta finalitat ens la dóna l'Antena de Terminologia, espai de comunicació i diàleg amb els mitjans de comunicació, que permet tractar amb immediatesa els casos de neologia terminològica que afecten la llengua general.

Des del punt de vista sociològic, no té menys interès l'anàlisi dels usos lingüístics referits en una enquesta encarregada pel Govern de les Illes Balears. Les dades mostren l'increment dels coneixements de llengua catalana i de l'ús habitual de les dues llengües oficials, alhora que ratifiquen la necessitat de mantenir i incrementar en el temps i amb continuïtat les accions a favor de la normalització lingüística a les Illes. Es presenta també una meticulosa anàlisi metodològica sobre la llengua d'identificació personal en les darreres enquestes metropolitanes de Barcelona, els seus resultats i la manera com són percebuts socialment els fenòmens d'ordre col·lectiu que incideixen en la concepció del binomi lingüísticoi-identitari. Si bé podria semblar que els conceptes de diversitat i pluralitat puguin fer entrar en certa crisi els de llengua, nació i cultura, nogensmenys hi ha una alta exigència de la societat en el desig de més presència i ús de la llengua catalana. En aquest sentit trobem una exposició centrada en la necessitat de combinatòria d'actuacions adreçades a la població de recent arribada amb d'altres dissenyades per a la sensibilització de la població autòctona, l'actitud de la qual vers la pròpia llengua pot determinar-ne en bona part el prestigi i la pervivència.

En l'àmbit reglamentari, l'expressió de reconeixement institucional de la llengua catalana que fan les Corts d'Aragó amb el Projecte de Llei de llengües d'Aragó 2001 es combina amb un repàs del marc legislatiu sobre l'etiquetatge de productes en català que ens acosta a l'opinió de consumidors i empresaris que veuen amb lògica l'augment raonat de més productes en català.

Un aspecte innovador per a la didàctica el trobem en la representació de les normes no visibles que regeixen l'acte creatiu de construcció d'un text, per mitjà d'una innovadora proposta tipològica que es concreta en el reconeixement de cinc patrons discursius bàsics. La proposta s'inscriu en l'estudi Tipotext, una tipologia de textos de no-ficció per a l'ensenyament de la llengua. El plantejament del treball pronostica múltiples aplicacions didàctiques.

Per a la praxi lingüística ressenyem les darreres consideracions sobre el verb *interessar*, la base de dades de notícies i actualitat del Centre de Documentació en Sociolingüística de la Generalitat i, per la significació que té per a la llengua, una merescuda i àmplia ressenya de la *Gramàtica del català contemporani* dirigida, entre d'altres, per Joan Solà, que considerem la millor eina que pot tenir la llengua catalana per afrontar el segle XXI. ■